

Bilag 24.

CENTRALFORENINGEN AF HOTELVÆRTER OG RESTAURATØRER I DANMARK

Den 23. marts 1971.

Centralforeningen af Hotelværdere og Restauratører i Danmark skal indledningsvis tillade sig at erindre om skrivelse af 24. februar d. å. til folketingsudvalget vedrørende forlængelse af prisstoploven, hvori vi på hotel- og restauranterhvervets vegne opregnede 6 punkter udgørende et efterslæb, og som vil have indflydelse på den fremtidige prissætning indenfor erhvervet, idet der her er tale om ufravigelige forpligtelser og udgiftsstigninger, som er kommet til under det absolutte prisstop.

Vi har beregnet, at de overenskomstmæssige lønforbedringer i perioden fra september 1970-april 1971 varierer mellem 8,8 pct. og 16,6 pct. I gennemsnit udgør lønstigningerne indenfor hotel- og restauranterhvervet 13,3 pct. Vi understreger, at der er tale om dyrtidsstigninger, og der er ikke herved taget hensyn til eventuelle lønglidninger.

Hotel- og restauranterhvervet er et minimalønsområde og må i medfør heraf finde sig i en vis lønglidning, specielt vil der på grund af arbejdskraftmangelen være en vis tilbøjelighed til forhøjede lønninger i sommersæsonen. Forhøjelser (sæson tillæg), der ellers er en vis overenskomstmæssig hjemmel for.

Vi skal herudover gøre opmærksom på et specielt problem for så vidt angår hotelhvervet, der kutymemæssigt opererer med sommer- og vinterpriser. Såfremt man skal fastholde priserne på hotelværelserne den 28. februar 1971, vil det ikke være muligt at forhøje værelsespriserne i sommersæsonen, og hertil kommer, at en væsentlig del af den værelseskapacitet, som hotellerne råder

over, er solgt endog førend prisstoppet den 22. september 1970. Vi skal herved endvidere gøre opmærksom på, at i henhold til den senest offentliggjorte hotelstatistik fra Danmarks Statistik er mere end 75 pct. af hotellernes gæster udlændinge, et forhold, som understreger erhvervets tidligere ønsker om at blive betragtet som eksporterhverv, og som i alt fald, jfr. her handelsministerens forelæggelsestale i folketinget, gør det rimeligt at se meget lempeligt på hotel- og restauranterhvervet som sådan.

Den nye lov om priser og avancer giver tilsyneladende ikke mulighed for nogen smidighed i forretningsdriften, f. eks. ved udsendelse af særlig gunstige salgstilbud eller ændringer i forretningens struktur, eksempelvis ved indførelse af dans eller musik. Dette vil i høj grad gå ud over de mindre virksomheder, og da disse virksomheder herudover står i konkurrence om arbejdskraften med dens mulighed for lønglidning, er loven nærmest katastrofal for disse virksomheders fremtid. Vi skal i denne forbindelse tilføje, at netop de små virksomheder med blandet mad- og alkoholsalg og med omsætning op til ca. 1 mill. kroner pr. år, har en kapacitet, som ikke kan beskæres, og hvor en eventuel mindre omsætningsnedgang kun kan kompenseres ved prisforhøjelse. Det må her påpeges, at konkurrencen netop blandt denne art forretninger er knivskarp og helt sikkert vil forhindre uberettigede prisforhøjelser.

Centralforeningen skal tillade sig at anmode udvalget om at tage disse betragtninger med i sine overvejelser.

Med venlig hilsen

C. O. Steinmetz.

/ H. Bendixen.

Til folketingsudvalget vedrørende forslag til lov om priser og avancer.